

Szántó T. Gábor

SZENTIVÁNÉJ

hajnali fél öt pirkadat
madárcsicsergés dodekafóniája
mosolyra készítő zűrzavar
könnyed és hűsítő szélben
röpke félóra
párás hőség és vihar
ugrani kész éberség
s az álom birodalma között.
kusza és kiszámíthatatlan
mint szerelmesek
egymásba gabalyodó ölelése
hajlatokba fulladó nedvei
s az illem nyitva felejtett ablakain
kiszűrődő sóhajai és kiáltásai
hiányérzetből hiányérzetbe
torkolló összefonódások
a halálfélelem felszíne alól
vajúdik a kíváncsiság
egymásba nyílik-e
szervetlen idő
és szerves képzelet
természet és tudat
a tökéletes s a tőle idegen.
lehetséges hogy e hiány
ne isten műve volna?
ha van teremtés
e háztetőről-háztetőre zajló
kusza felelgetés is része
mi hajnalról-hajnalra
újra hallható
egy másik világ
lehetséges elágazása
bejárat makpela barlangjába
zöld ösvényt vág

az örökkévalóság örvényében
tikkasztó zajos nappalok
magányos éjszakák
végtelen síksága közepette

2000, 2010/3.

(Szántó T. Gábor 1966-ban született Budapesten. Verset, prózát
és esszét egyaránt ír.)